

Grå granit. Höjd 1,65 m., bredd 0,42 m. Toppen är avslagen, förmodligen i samband med stenens inpassning i kyrkmuren. Ristningsytan är jämn och runorna tydliga. På båda sidor om runslingan löper en enkel, ristad, ornamental bård av på varandra följande, utdraget s-formiga linjer, vilken till sina nedre delar liknar bårderna på den norska Alstad-stenen. Längst ned är ristat ett enkelt latinskt kors.

Inskrift:

upakrimr : sati : sin : þonsi : ift : oskil : sun ...

5 10 15 20 25 30

Øðgrim(?) satt sten þannsi æftir Æskel, sun ...

»Ödgrim(?) satte denna sten efter Eskil, (sin?) son.»

Till läsningen: Mellan 13 **s** och 14 **i** är **t** utelämnat. Den undre punkten i sk efter 23 **t** är grund. — Tidigare läsningar variera endast beträffande r. 13-15. Brenner, Celsius och Torin: **stn**, Djurklou: **stin**; träsnittet hos Peringskiöld har **sta**.

Inskriftens första namn torde vara ett fsv. *Øðgrimr* med felplacerad **a**-runa, som borde ha inlett ristningen. Samma namn finns med i Vidhemsprästens biskopslängd. Eljest äro beläggen från tidig medeltid sparsamma. — *Æskell* återfinnes på Vg 109, 129, 130, 198 och tillhör de vanligaste mansnamnen inom hela det fornnordiska området.

38. Rackeby sn, kyrkan.

Litteratur: Osign. anteckning 1913 på blyertsskiss (ATA); E. Fischer i *Sveriges kyrkor*, Västergötland 1: 1 (1913), s. 134; Handlingar 1935, 1938 i ATA.

Avbildning: Osign. blyertsskiss 1913 (ATA).

Runstenen är nu försvunnen. Enligt en anteckning från år 1913 skulle ett fragment av stenen ligga som tröskelsten i Rackeby kyrkas södra dörr. Vid efterforskning 1935 befanns emellertid dörren ifråga vara igenmurad och dörrtröskeln borta. På förfrågan i orten upplystes, att tröskelstenen, på vilken man emellertid icke observerat några runor, hade omhändertagits av en person boende mellan kyrkan och prästgården. På den sålunda uppgivna platsen söktes dock stenen vid upprepade tillfällen förgäves.

Uppgift om stenmaterialet saknas. Höjd 1,78 m., bredd 1,02 m. Ristningen var »nästan utplånad. Endast tre tecken inom en slinga synliga». Synbarligen har ristningen utgjort slutet av en runslinga.

Inskrift:

... **sna**

I vilket ord runorna ingått kan icke avgöras. En skrivning för *sina* vore icke alldeles otänkbar, men utelämnandet av i-vokalen i detta ord är en mycket sällsynt företeelse i runinskrifter.

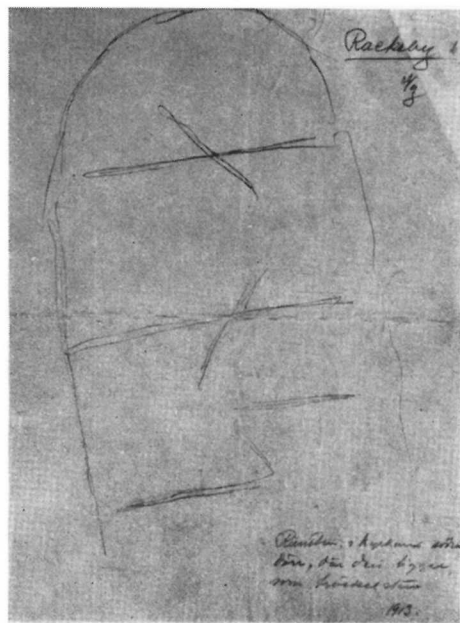

Fig. 55. Vg 38. Rackeby sn, kyrkan.
Efter blyertsskiss 1913.